

Nr 1.

Av herr Nilsson, Johan, om höjning av tullen å ljus sirap.

I samband med nedsättningen av sockertullen beslöts av 1913 års riksdag ändring av tullsatsen å sirap från 10 till 5 öre per kg. Som huvudsakligt motiv för denna senare tullsänkning framhölls, att något särskilt tullskydd ej vore av nöden för den inom landet bedrivna sirapstilverkningen, »enär det skydd, som genom sockerlagstiftningen givits den för sirapens framställande erforderliga råvaran, torde utgöra även för sirapsproduktionen fullt tillräckligt skydd.»

Av denna motivering synes framgå, att sänkningen av tullsatsen å sirap var grundad på den förutsättningen, att den vid den inhemska tillverkningen erhållna sirapen uteslutande utgöres av *avfallsprodukten* sirap. Detta är emellertid ingalunda fallet. Av den utredning, som under fjolåret verkställdes av generaltullstyrelsen och kontrollstyrelsen jämte tillkallade sakkunniga i och för ordnandet av tullbehandlingen av sirap, framgår sålunda, att vid svenska sockerfabriksaktiebolagets raffinaderier under verksamhetsåret 1911—1912 tillverkades följande kvantiteter av sirap:

»Golden sirap» (ljus)	1,752,207 kg.
Mörk sirap	1,223,062 »
<hr/>	
S:a 2,975,269 kg.	

Enligt uppgift från svenska sockerfabriksaktiebolaget har tillverkningen under 1912—1913 utgjort:

»Golden sirap» (ljus)	1,645,348 kg.
Mörk sirap	2,024,625 »
<hr/>	
S:a 3,669,973 kg.	

Bihang till senare riksdagens protokoll 1914. 3 saml. 1 häft. (Nr 1.)

Av den ovannämnda utredningen framgår även, att den ljusa sirapen framställs till stor del av socker, antingen av råsocker, som undergått en viss grad av raffinering, eller också av lägre kvalitéer av raffinerad-socker, som underkastats inversion. Av de sakkunniga framhålles också beträffande de ljusa siraperna, att »de till avsevärd del och i de flesta fall i övervägande mängd utgöres av raffinerat socker, ljusare än nr 18 av den i världshandeln gällande holländska standards». Av de sakkunniga föreslogs på grund härav, att, med bibehållande av tullen 5 öre för den mörka sirapen, en tullsats av 8 öre per kg. skulle åsättas ljus sirap.

En omständighet som även talar för att olika tullsatser åsättas de olika sirapskvalitéerna är det olika pris, som dessa betinga. Av den förut nämnda, av generaltullstyrelsen och kontrollstyrelsen företagna utredningen framgår att den ljusa sirapens pris utgör omkring 23 öre per kg. och den mörka sirapens 11 à 12 öre per kg., exclusive tull. Då sálunda den ena kvalitéen är dubbelt så dyr som den andra, synes detta väl motivera en gradering av tullsaterna efter värdet. Önskvärdheten av en dylik anordning framhölls även i Kungl. Maj:ts proposition nr 35 till 1913 års riksdag angående förändring av tullsaterna å socker och sirap; som densamma emellertid ansågs bereda svårigheter av tullteknisk art, framlades ej något förslag härom. Det är emellertid att märka, att enligt de sakkunnigas utlåtande — från vilket representanten för generaltullstyrelsen ej anmält avvikande mening — något hinder ej möter att vid förtullning av sirap införa en färggräns.

Beträffande frågan var gränsen mellan ljus och mörk sirap bör förläggas, synes påtagligt, att då sirapens pris är beroende på dess färg, så att endast sirap ljusare än en viss färgton betingar det ovan nämnda högre priset, färggränsen bör avvägas så, att uteslutande den dyrbarare och följaktligen renare sirapen bör träffas av den högre tullsatsen.

Förbrukningen av dylik, av socker framställd ljus sirap, är för våra förhållanden högst betydlig. Representanten för sirapshandeln inom de sakkunniga har uppskattat den importerade mängden härav till 10,000 ton. Härtill kommer den inom landet tillverkade mängden, 1,700 ton, vadan totalförbrukningen inom landet torde uppgå till omkring 11,700 ton. Beräknar man att 100 kg. av denna sirap motsvarar 80 kg. råsocker, samt att råsockerutbytet per hektar uppgår till 4,100 kg. (medeltalet för åren 1907—1912), motsvarar denna sirapsmängd en betareal av 2,200 hektar.

Genom införande av en tullsats av 8 öre per kg. förefinnes goda

utsikter för en sirapstillverkning, som tillgodoser hela den inhemska förbrukningen av ljus sirap.

Med den ifrågavarande högre tullsatsen å ljus sirap skulle emellertid ej endast ett uppblomstrande av sirapsfabrikationen inom landet med därmed sammanhängande ökad betodling åstadkommas. Redan under åren 1911—1913 har förbrukningen av glykos (stärkelsesirap), vilken användes som tillsats till ljus sirap, inom den inhemska sirapsindustrien varit betydande, och en fortsatt utveckling av sirapstillverkningen skulle bereda den inhemska stärkelseindustrien ett ökat avsättningsområde. Betydelsen härav under den nuvarande, i hög grad oroväckande överproduktionen av potatisstärkelse torde knappast kunna överskattas.

På grund av vad sålunda blivit anfört tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen ville besluta, att tullsatsen å sirap av ljusare färg och högre renhet än den verkliga avfallsprodukten sirap ändras till 8 öre per kg.

Stockholm den 20 maj 1914.

Joh. Nilsson.
